

Art. 4. Kierownicy komisariatów podlegli są komendzie okręgu policji, przy której wyznaczony będzie specjalny funkcjonariusz policji do spraw kolejowych.

Art. 5. W zakresie bezpieczeństwa i czynności wykonawczych władz, oddziały, pełniące służbę na kolejach, podlegają miejscowym władzom administracyjno-państwowym.

Art. 6. Funkcjonariuszów, pełniących służbę na kolejach, obowiązują ogólne ustawy, przepisy i instrukcje oraz regulaminy policyjne.

Art. 7. Do szczególnych obowiązków komisariatów, względnie policyjnych posterunków kolejowych, należą:

1. udzielanie pomocy organom kolejowym przy nieporozumieniach z publicznością,
2. współdziałanie przy sporządzaniu lub samoistne sporządzanie protokołów w sprawach przekroczeń przepisów kolejowych,
3. udziałanie w zakresie funkcji policyjnych pomocy funkcjonariuszom państwowym przy spełnianiu czynności służbowych na terenie kolejowym,
4. ochrona podróżnych i ich mienia, oraz mienia kolei żelaznych,
5. przestrzeganie należytego zachowania się publiczności względem urządzeń kolejowych,
6. współdziałanie przy katastrofach kolejowych,
7. ochrona przez konwoje rządowych transportów, za wyjątkiem wojskowych, na wyraźne zażądanie odnośnych władz państwowych, za zwrotem przez dany urząd kosztów diet transportujących funkcjonariuszów policyjnych.

Art. 8. W wypadkach, wymagających niezwłocznej interwencji policji państwowej względem podróżnych i towarów, będących w drodze, funkcjonariusze policyjni, urzędujący na danej stacji, porozumiewają się bezpośrednio z organami policyjnymi innych stacji, chociażby należącymi do innych komisariatów lub okręgów.

Warszawa, dn. 30 grudnia 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Wojciechowski

Minister Kolei Żelaznych:
K. Bartel

43.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie upaństwowienia Straży Ogniowej m. st. Warszawy.

W celu zapewnienia bezpieczeństwa publicznego i ochrony mienia obywateli państwa i obiektów państwowych i miejskich przez podniesienie sprawności technicznej Straży Ogniowej m. st. Warszawy zarządza się na zasadzie ustawy z roku 1867 co następuje:

Art. 1. Z dniem 1 lutego 1920 roku Straż Ogniowa m. st. Warszawy przechodzi z powrotem pod zarząd władz państwowych.

Art. 2. Uprawnienia b. oberpolicmajstra m. st. Warszawy, przewidziane w ustawie 1867 roku w art. 6 przechodzą na Komendanta Policji Okręgu m. st. Warszawy.

Art. 3. Wszyscy funkcjonariusze, pełniący służbę w chwili wydania niniejszego rozporządzenia w Straży Ogniowej m. st. Warszawy, zakwalifikowani przez przewidziane w art. 7 niniejszego rozporządzenia Komisje Kwalifikacyjne, korzystać będą z wszelkich praw i prerogatyw, służących urzędnikom i funkcjonariuszom państwowym.

Art. 4. Funkcjonariusze Straży, zdyskwalifikowani przez komisję, mają prawo do otrzymania odprawy według norm przewidzianych dla pracowników miejskich m. st. Warszawy.

Art. 5. Funkcjonariusze Straży Ogniowej dzielą się na wyższych i niższych.

Wyżsi funkcjonariusze:

komendant Straży Ogniowej,
dowódca oddziału Straży,
zastępca dowódcy oddziału Straży.

Niżsi funkcjonariusze:

starszy przodownik Straży,
przodownik Straży,
starszy strażak,
strażak.

Art. 6. Pobory komendanta Straży odpowiadać będą poborom urzędnika policji państwowej kat. VI.

Pobory dowódcy oddziału odpowiadać będą poborom urzędnika policji państwowej kat. VIII.

Pobory zastępcy dowódcy oddziału odpowiadać będą poborom funkcjonariusza policji kat. IX.

Pobory starszego przodownika Straży odpowiadać będą poborom st. przodownika policji państwowej.

Pobory przodownika Straży odpowiadać będą poborom przodownika policji państwowej.

Pobory st. strażaka i strażaka odpowiadać będą poborom post-runkowego.

Art. 7. Skład i tryb postępowania komisji kwalifikacyjnej dla wyższych funkcjonariuszy Straży odpowiadać będzie składowi i trybowi postępowania komisji kwalifikacyjnej, przewidzianej dla wyższych funkcjonariuszów policji. Skład i tryb postępowania komisji dla niższych funkcjonariuszów Straży odpowiadać będzie składowi i trybowi postępowania komisji przewidzianej dla niższych funkcjonariuszów policji.

Art. 8. Wszelkie koszty utrzymania Straży Ogniowej m. st. Warszawy ponosi bezpośrednio Skarb Państwa, z tem jednak, że gmina m. st. Warszawy zwracać będzie Skarbowi Państwa jedną czwartą część tych kosztów.

Na gminę miejską m. st. Warszawy za zgodą Magistratu m. st. Warszawy wkłada się obowiązek awansowania całości wszelkich wypłat związanych z utrzymaniem i inwestycjami Straży Ogniowej m. st. Warszawy aż do dnia 1 kwietnia 1920 r., przyczem zwrócone będą jej przez Skarb Państwa trzy czwarte wszystkich wydatków, poniesionych przez Straż Ogniową począwszy od dnia 1 stycznia 1920 r.

Art. 9. Cały majątek ruchomy obecnej Straży Ogniowej pozostaje w użytkowaniu upaństwowionej Straży Ogniowej m. st. Warszawy.

W przedmiocie ostatecznego uregulowania tytułu własności powyższego majątku nastąpi specjalna umowa pomiędzy władzami państwowymi a gminą m. st. Warszawy.

Art. 10. Gmina m. st. Warszawy obowiązana jest dostarczyć lokali potrzebnych na umieszczenie oddziałów i posterunków Straży Ogniowej oraz biur i mieszkań służbowych za wynagrodzeniem.

Art. 11. Przepisy dotyczące umundurowania, obowiązków służbowych, trybu postępowania służbowego oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonariuszów Straży Ogniowej, będą wydane dodatkowo przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 12. Etaty Straży Ogniowej określi Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 13. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Komendantowi Policji w porozumieniu z Prezydentem m. st. Warszawy.

Warszawa, dnia 26 stycznia 1920 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:
w z. Iszkowski

Minister Skarbu:
W. Grabski